

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Qiryah ne'emanah

kolel Nevi'im u-khetuvim

Sefer Yehoshu'a

Shelomoh ben Yitshaq

Fyorda, 5565 [1804/1805]

א

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9618

הרגום אשכנזי

יהושע ב ג

בלוטשולד קאמע אויף אונס , ווען האנד
אן איהן גלענט ווירד . (כ) ווען דוא
פערנר דיזע אונזרע אכרעדע פדרעטוט ,
זא זינד וויר פרייא פאן דיינס שווארע
וואמיט דוא אונס בשוואהרן .
(כא) זיא אנטווארטטע : עז זייא
וויא איהר גשפראכן . זיא ענטליס זיא
הידוויף , אונד זאכאלד זיא פארט
ווארן , באנד ויזא דיא ראטפעדנע
שנור אן דאא פענסטר . (כב) דיא
לייטע רייזטן אלזא , קאמן אן דאז
גבירגע , אונד הילטן זיך דא דרייא
טאגע אויף , ביז דיא פראבלגר צוריק
זיין קאנטן . דיזע האטן דיא גאנצע
שטראסע אויסגשפעהט , אונד ניכטס
געוונן . (כג) דיא ביידן מענר גינגן
זאדען פאם גבירגע הראב , זעצטן איכר
דען ירדן , קאמן צו יהושע זאהן נון ,
אונד ערצעהלטן אלעס וואז איהנן
געענטט וואר . (כד) אויך שפראכן
זיא צו יהושע : ווארליך ! דער עוויגע
האט אונס דאז גאנצע לאנד פרייז
געגעבן , עס צאגן שאן אללע איינע
וואהנר פאר אונס .

ג (א) יהושע מאכטע זיך דעס
מארגנס פריע אויף , לויס פאן
שטים אויפברעכן , אונד זיא קאמן ביז
צום ירדן , נעמליך ער אונד גאנץ
ישראל . היר מאכטן זיא נאכטלאגד
באור בפאר

דמו בראשנו אסיד תהיהבו :
(כ) ואם תגידו את דברנו זה
והיינו נקים משבעתך אשר
השבעתנו : (כא) והואמר
בדבריכם כן הוא ותשלחם
וילכו ותקשר את תקות השני
בחלון : (כב) וילכו ויבאו ההרה
וישבו שם שלשת ימים עד
שבו הרדפים ויבקשו הרדפים
בכל הדרך ולא מצאו :
(כג) וישבו שני האנשים וירדו
מהר ועברו ויבאו אל יהושע
בן נון ויספרו לו את כל
המצאות אותם : (כד) ויאמר
אל יהושע בן נתן יהוה בידנו
את כל הארץ וגם נמנו כל
ישיבי הארץ מפנינו :
ג (א) וישכם יהושע בבקר
ויסעו מהשמים ויבאו עד
הירדן הוא וכל בני ישראל
רשי וילנו

על דאזו תהא כי הוא ינרוס מימתו . דמו בראשנו .
עון הדיגמו תהא עליגו : (כג) ויעברו את הירדן :
ג (ג) והלכתם

בראשנו . (כ) דברנו זה , דבר האות ,
כאשר פירשתי . (כא) ותקשור מיד , כי
בקרב ימים יבואו בארץ , כאשר אמרו
המרגלי הכה אנחנו באים , ואין כחן להתרשל בדבר ,
נחן , אסרי אספרו לו כל המוצאות הנטיחו אותי כי נתן כו' . ומלת כי לאמת הדבר .

מכלל יופי ג (ב) שלשת

עפר : (כב) ער שבו , המלה הואת אצל עבר או עתיד תבוא כחסרון אשר :
ג (ד) ובינו

וילכו
מקצ
הש
(ג)
ברא
אלי
אתו
והל
יהי
אמר
למע
אשו
ג
היה
והאר
תחלה
עמרו
מקומו
(ד)
כמו
ארכו
למה
כן
לדי
על
מק
ילכו
כ"ש
ז'
צ'ה
צ'ע
ג

וַיִּלְנוּ שֵׁם מָרְם יַעֲבֹרוּ: (ב) וַיְהִי
 מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיַּעֲבְרוּ
 הַשִּׁטְרִים בְּקֶרֶב הַמַּחְנֶה:
 (ג) וַיִּצְווּ אֶת־הָעָם לֵאמֹר
 בְּרֹאוֹתְכֶם אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
 אֲהִיכֶם וְהַפְּהַנִּים הַלְוִיִּם נְשָׂאִים
 אֹתוֹ וְאַתֶּם תִּסְעוּ מִמְּקוֹמְכֶם
 וְהִלַּכְתֶּם אַחֲרָיו: (ד) אֲךָ וְרַחוּק
 יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינֵנו כְּאַלְפִים
 אַמָּה בַּמַּדָּה אֶל־תִּקְרְבוּ אֵלָיו
 לְמַעַן אֲשֶׁר־תִּדְעוּ אֶת־הַדֶּרֶךְ
 אֲשֶׁר הִלְכוּ־בָהּ כִּי לֹא עֲבַרְתֶּם
 בְּדֶרֶךְ מִתְמוֹל שְׁלֹשָׁם:

בפאר זי"א איברועצטן • (ב) נאך
 דריי טאגן גינגן דיא פאגטע אים
 לאגר אומהער • (ג) ערטיילטן דעם
 פאלקע בפעהלע אונד שפראכן : זא
 באלד איהר דיא בונדסלארע דעם עוויגן
 איירעם גאטס ערבליקט , פאן דען
 פריסטרון אויס לוי גטראגן , זא ברעכט
 פאן איידס ארטע אויף , אונד פאלגט
 איהר נאך • (ד) (יעדאך זאל צווישן
 אייך אונד איהר איין צווישען רוים זיין
 פאן אהנגפעהר צוויי טווענד עהלן ,
 נאך דעם בקאנטן מאסע • טרעטט
 איהר ניכט נעהר) דאמיט איהר דען
 וועג וויסט דען איהר צו געהן האכט ,
 דען דיין וועג רייזטט איהר נאך ניע •
 (געסטרון אונד פארגעסטרון) :

(ה) ויאמר

באור

רש"י

ג (ב) שלש ימים , פירשתי לעיל
 (א' ע') • (ג) והכהנים הלויים
 נשאים , אמרו רז"ל בסוטה (דף ל"ג)
 כיצד עברו את הירדן ? בכל יום ארון נוסע
 אחר ז' דגלים , והיום נוסע תחילה • כל
 יום לויים נשאים את הארון והיום נשאוהו
 כהנים • (ד) אך רחוק , עד א' תקרבו
 אליו מאמר מוסגר • וכן פירש' למען אשר
 תדעו מוסב על והלכתם אחריו , הגם של
 תסכים הנגיבה • ומאיתי דעה אחרת מקצרת
 אל תקרבו אל אך רחוק • אך רחוקה היא ,
 ואין להאריך • ומה שכתב רד"ק טעם אל
 תקרבו למען אשר תדעו • גם זה רחוק כי גם בקצבתם ידעו ללכת אחריו , כי האחרונים
 ילכו אל אשר ילכו הראשונים , והם אל אשר יסב הארון ללכת • אמנם טעם ההרקה
 כ"ש רש"י ז"ל כבודו של מקום הוא • וכן נאמר בתורה , מנגד סביב לאוהל מועד יחכו (במדב'
 ז' ז') • כאלפים , כ"ף השעיר • במדה , פתח הני"ת מורה על הידיעה , כלומר
 בהמדה הידוע אצלם במלאכת המשכן • כי לא עברתם בדרך , כתב רש"י לא הלכתם
 בענין הזה עד הנה • כוונתו לדעתי , כ"ש רלב"ג שבימי משה חנו ונסעו עפ"י ה' אחרי
 עמוד

ג (ג) והלכתם אחריו • כשתנה המסע הזה
 משאר מסעות שכל זמן שמשה היה קיים
 היה עמוד הענן נוסע תחלה ומראה להם הדרך
 והארון נוסע אחר שני דגלים עכשיו הארון נוסע
 תחלה : והכהנים הלויים • לפי שילאו כלם מלוי אבי
 עמרם נקראו לויים כמו שפירשו רבותינו בנ"ד בכ"ז
 מקומות נקראו כהנים לויים והיו טעמו של דבר מ"ד :
 (ד) אך רחוק יהיה • כבודו של מקום הוא : ובינו •
 כמו ובינו ודומה לו ישמח ישראל בעושי • ד"א ב'
 ארובות היו של שכינה ושל יוסף מהלכין יחד : כאפיס
 אמה • כדי שתהיו יחלין לילך ולהתפלל לפניו בשבת
 כך מסורה במדרש תכחומ' לפי שירב שעתידין להיות
 ארים לפני ירוחו בשבת : למען אשר תדעו • מוסב
 על והלכתם אחריו : כי לא עברתם בדרך • לא הלכתם
 בענין

מ כ ל ל י ו פ י

ג (ד) ובינו, ובינו בתיב והכל אחר כי ימצא בלשון יחיד ובלשון רבים : כאלפים

הרגום אשכנזי

יהושע ג

(ה) יהושע ועלבסט שפראך צום פֿאלקע : האַלטט אייך ברייט / דען מאַרגן ווירד דער עוויגע וואונדר אונטער אייך טוהן . (ו) צו דען פריסטון שפראך ער : לאַרט דיא בונדסלאַדע אויף אונד ציהט פֿאַר דעם פֿאלקע פֿאַר-בייא . זיא לודן דיא בונדסלאַדע אויף אונד גינגן פֿאַר דעם פֿאלקע הער .

(ז) האַ שפראך דער עוויגע צו יהושע . הייטע וויל איך אַנפֿאַנגן דיר אַנועהן צו פֿרשאַפֿן אין דען אויגן גאַנץ ישראל'ס . דאַמיט זיא גויכרט זיין , דאַס איך מיט דיר זאָ זיין ווערדע וויא איך מיט משה וואַר . (ח) דוא אַכר בפֿיהל דען פריסטון וועלכע דיא בונדסלאַדע טראַגן . וויא פֿאַלגט : ווען אוהר צום דאַנדע דעם ירדנס געקאַמן זיין ווערדט , זאָ האַלטט אים ירדן שטיללע .

(ט) הירוויף רערטע יהושע דיא קינדר ישראל'ס אַן : טרעטט הער ! אונד הערט דיא וואַרטע דעם עוויגן אייערס גאטס .

(ה) ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות : (ו) ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם : (ז) ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלה בעיני כל ישראל אשר ידעו כי באשר הייתי עם משה אלהיה עמך : (ח) ואתה הצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו : (ט) ויאמר יהושע אל בני ישראל

גישו הנה ושמו את דברי יהוה

באור

רשי

עמוד ענן ועמוד אש , אצל עתה מכהינס הארון כשאז מהכהנים עפ"י הכביא . וראוי לתרגם : (אויף דיווע וויווע ריוועט איהר נאך נייע) . (ה) התקדשו , היו מזומנים . (ו) ועברו , מלשון ויעבור את הכושי , שיעברו עד שיהיו לפני העם . חלכו לפני העם , משעברו הלכו לפני העם . (ח) עד קצה , עד עבר הראשין מזרחה . ובהעבל רגלי הכהנים בקצה מי הירדן בעבר הזה נפרתו המים , והכהנים עמדו תחתם בקרבה ויושע עמם , והעם עברו . וכאשר תמו לעבור אמר ה' ליהושע את אשר אמר , ואז ויעבור גם ארון אלדים והכהנים , אצל לא עלו מתוך הירדן אלא עמדו בירדן בשפתו מערבה . ובעת עברם נשא בני ישראל י"ב אבנים ממזב רגלי הכהנים להעביר אל המלון , וישוע הקים את אבניו , ובכלות כל אלה צוה ישוע את הכהנים ויעלו מן הירדן . ראיתי להקדים זה , כי לקורא בהעברה בעלמא ידמו הפסוקים בזה ענין כבתוניס בערבוניא באין סדר , וכאילו נשנה ענין א' שתיס ושלש .

בענין זה עד הכה : (ה) ויאמר יהושע . ביום השלישי ויום שלשים של אצל היה ראשון לנ' הימים : התקדשו . יודמנו : כי מחר . בעברכס את הירדן : כפלאות . ת"י פרישן : (ו) ויאמר יהושע ל הכהנים . ביום המחרת : האו את ארון הברית . עד יעברו כשאו כלום והיום הכהנים : (ח) ככאכס עד קצה מי הירדן . כשתכנסו לפניכם משפתו : בירדן מעמדו . עד אשר יעברו כל העם אל העבר השני : (ט) גשו הכה . נמשא את כלס בין שני בדי הארון זה אחד מ המקומות

גאטס • (י) ער פֿוהר פֿאַרט : דאָראַן
 זאָלט איהר ערקענן דאָס איין לעבנדיג
 גאָט אונטער אייך וואַנדלט , אונד פֿאַח
 אייך אויסטרייבן ווירד דען כנעני ,
 חתי , חוי , דען פֿריזי , גרגשי , אמרו
 אונד דען יבּוסי • (יא) זעהט , דיא
 בונדסלאָדע דעס דזעררן דער גאַנצן
 ערדע ציהט פֿאַר אייך הער איך דען ירדן •
 (יב) (איהר מיסט צוועלף מענר וועהלן
 אויס דען שטעמן ישראל'ס , אויס
 יעדס שטאַמע איינן) • (יג) זאָבאלד
 נון דיא פֿריסטער , וועלכע דיא בונדס
 לאָדע דעס עוויגן , דעס העררן דער
 גאַנצן ערדע טראָגן , דען פֿום אַנ'ס
 ירדנוואַסר זעצן וועררן , זאָל דער
 שטראָם דעס ירדנס איינהאַלטן , דאָ
 וואַסר נעמליך דאָ פֿאָן אָבן העראַב
 פֿליסט , אונד וויא איינע וואַנד דאָ
 שטעהן • (יד) אַלס דאָ פֿאַלק פֿאָן
 דען

מלמַעַלְרָה וַעמַדְו גַד אַחַד : (יד) וַיְהִי בְנִסְעַת הָעָם מֵאֶהְלֵיהֶם

לעבר באור

ועתה אבאר פרטי הכתובים • (י) בזאת ,
 זהובים מי הירדן , ומסובר הוא עם פסוק י"א
 וי"ג • זה פשוטו , ורז"ל דרשו כמנחם את כולן
 כו' • (יב) קחו לכם , לא אמר מה יעשו אלא
 הכינס • והפסוק הזה הפסיק דענין , ודינו
 כמאמר מוסגר (יג) והי' כנוה , דבק עם
 פסוק י"א • (יד) ויהי , בנסוע העם , כבר
 היו הכהנים לפניו • הארון הברית , חסר
 הכסוף

כמו כנס כנד כד קציר לשון גובה וכן חנרס מחסם : (טו) גדותיו

מכלל יופי

כאלפים , כף אמתות : (יא) הנה ארון , חסר וארון שזכר עומד במקום שנים ,
 ויש מי שאומר שעל הארון הוא אומר לפי ששכן שם הכבוד , כי על ידי הפך הטבע
 כי טבע המים להיות נגרים ועמדו גר אחד : (יג) גר אחד , קבוץ ביחד כענין גדיש :
 (טו) נטבלו

רש"י

המקומות שהחזיק מונע את המדובה : (י) בזאת
 מדעון • כמה שאתם רואים שכלכם מזומזמין כאן :
 (יא) הכרית ארון כל הארץ • ברית של הקב"ה
 שהיא ארון כל הארץ • ואל תתמם על הפ"א של
 הכרית שהרבה מקראות מדברים כך כמו המהגרות
 המכוכות העמק הסגרים : עובר לפניכם • מקדים
 לפניכם ליכנס לתוך הירדן : (יב) קחו לכם שנים
 עשר איש • הכינו אותם להיות נכונים למה שאנוה
 אותם כהמעברו את הירדן : (יג) המים הוורדום
 מלמעלה • למטה כדרך כל הכהדות המושבים :
 וועמדו גר אחד • כשירדו המים עד מקום שנקרמו
 שם ואינם יורדים משם ולמטה אלא הם מתקבצים
 ונכנסין ועולין למעלה כיסין על גבי כיסין : גר

העם
 יהוה
 ויאמר
 מר שא
 די לפי
 הברית
 ויאמר
 ה אהל
 אשר
 דמשוה
 הצויה
 ארון
 דקצה
 מדו
 ישרא

ביום
 הימים
 את הירדן
 הכהנים
 עד עכשו
 ש עד קצה
 תעמדו
 גשו
 זה אחד מ
 וות
 בחרבה
 עבור גם
 צרבה
 מלון
 ראיתי
 ביא בלין

דען צעלטן אויפבראך אום איבר דען
 ירדן צו ציהן, ווארן שאן דיא פריסטער,
 דיא בונדסלאדע טראגנד, פאר דעם
 פאלקע. (טו) זאבאלד נון דיא לאדע
 טרעגד אן דען ירדן גקאמן, אונד דיא
 פריסטער, דיזע לאדעטרעגד, איהרע
 פיסע קוים אנט'ס וואסר גועצט, (אונד
 דער ירדן וואר דאמאלס אן אל לען
 אופערן אנגשוואלן, וויא גוועהנליך דיא
 גאנצע צייט דער ערנטע).

(טו) דא שטאנד דאן וואסר שטיללע,
 וואס פאן אבן הרעב גפלאסן קאם, בליב
 שטעהן, וויא איינע וואנד; (זעהר
 ווייט ענטפערנט, פאן דער שטאט אדם
 בייא צרתן) אונד וואס אלוף שאן
 דראב, דעם מערע צו, אין דעם
 גפילרע, נעמליך צור זאלצועע גפלאסן
 וואר, פארליף זיך גאנץ, אונד דאן
 פאלק גינג דורך, גראדע געגן יריחו
 איבר. (יו) דיא פריסטער, וועלכע
 דיא לאדע דעם עוויגן טרוגן, שטאנד,
 אנגוויונד מאסן, אים ירדן אויף טראקנס
 בארן, אינדעם גאנץ ישראל טראקנן
 פוסעס

באור

הנסמך, ופי' הארון ארון הנרית (רד"ק).
 (טו) והירדן מלא, מחמר מוסנר, והי'
 מלא כמשפטו כל ימי הקציר, כי בהל ימי
 הקום יתפצט השלג אשר בהרים וימלאו
 הנחרות. כ"כ הרד"ק. מאדם העיר, כמו
 הסוך מהעיר אדם. (יו) הכן, מקור
 מהפעיל, וטעמו כמו והכין בערו (ירמ' י'
 כ"ג) שהוה העמידה הנכונה והחזקה מבלי המעד. וזכר זה להודיע שלא נטבעו רגליהם
 בטיטוין מכולה' גם לא מטה רגליהם משלך' קרקע הירדן, כי יבש היה. ויהי' הכן תואר
 הפעל

מכלל יופי

(טו) נטבלו, טבילה פעמים נגיעת הרבר בדבר הלח מקצתו או כלו: גרותיו
 הגפדר גדה, ופירושו על כל שפתיו: (טו) מאדם, שם עיר. כתיב באדם וקרי'
 מאדם כי לולא שקמו היו נכנסים בעיר ושטפו יושביה, אבל עתה שקמו רחקו;
 ד (ו) בעכרו

לעבר את הירדן והכהנים
 נשאי הארון הברית לפני העם;
 (טו) וכבוא נשאי הארון עד
 הירדן ורגלי הכהנים נשאי
 הארון נטבלו בקצה המים
 והירדן מלא על-כל-גדותיו כל
 ימי קציר: (טו) ויעמדו המים
 הירדים מלמעלה קמו גר אחד
 הרחק מאד באדם העיר אשר
 מצד צרתן והירדים על ים
 הערבה ים המלח תמו נכרתו
 והעם עברו נגד יריחו:
 (יו) ויעמדו הכהנים נשאי
 הארון ברית יהוה בחרבה
 בתוך הירדן הכן וכל ישראל
 עברו בחרבה עד אשר

רש"י תמו

(טו) גדותיו. לשון ספה נכוס: כל ימי קציר. בימי
 ניסן ימי קציר הם: (טו) הרחק מאוד. רחוק מאוד
 ממקום שעמדו הם נפסקו: מאדם העיר. כך שמה:
 והירדים. אומם שהיו יורדים משם ולמטה תחלה:
 תמו נכרתו. עברו בדרך הליכתן ככל הנחלי' ההולכים
 אל הים עד אשר תמו: (יו) ויעמדו הכהנים
 אל שפת הירדן. בתוך הירדן וכל זמן שעמדו לא
 ירדו המים העליוני' למטה ובתוך כך כל העם עברו
 בחרבה

הפעל
 ויהי' הכן תואר
 הפעל

יהושע ג ד

הָמָו כָּל־הַגּוֹי לְעִבּוֹר אֶת־

הַיַּרְדֵּן :

ד (א) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־הִמּוּ כָּל־

הַגּוֹי לְעִבּוֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר :

(ב) קְחוּ לָכֶם מִן־הָעַם שְׁנַיִם

עֶשְׂרֵי אַנְשִׁים אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־

אֶחָד מִשְׁבֵּט : (ג) וְצִוּוּ אוֹתָם

לֵאמֹר שִׁאוּ־לָכֶם מִזֶּה מַתּוֹךְ

הַיַּרְדֵּן מִמַּצֵּב רַגְלֵי הַכְּהֹנִים

הַכִּיִּן שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אֲבָנִים

וְהִעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם

וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בַּמְּלוֹן אֲשֶׁר־

תָּלִינוּ בוֹ הַלֵּילָה : (ד) וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־שְׁנַיִם הָעֶשְׂרֵה אִישׁ

אֲשֶׁר הִכִּין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד מִשְׁבֵּט :

(ה) וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ

הרגום אשכנוי ט

פֹּסַעַם דוּר־כְּצֹאג, כִּי דָאוּגֵאנְצַע פֶּאָלְק

הִינְאִיכֵר וּוְאָר .

ד (א) אַל־ס אַכְרֵדָאוּ פֶּאָלְקִי אֵינְאָה

גֵּאנְץ אִיכֵר דַּעַן יִרְדֵּן גֵּצָאָגֵן וּוְאָר ,

שְׁפֵרְאָךְ דַּעַד עוּוִיגַע צוּ יְהוֹשֻׁעַ .

(ב) וּוְעֵהֶלֶט אִיךְ צוּוְעֵלְךָ מַעַנְר אוֹיִם

דַּעַם פֶּאָלְקַע, אֵינְיֵן אוֹיִם יַעֲרַם שְׁטֵאָמַע .

(ג) אֹונֵד טֵרֵאָגֵט אֵיֵהֵנְן אוֹיִף, נַעֲמִלִיךְ :

נַעֲמֵט הִיר אוֹיִם דַּעַם יִרְדֵּן, פֶּאָן דַּעַר ,

דַּעַן פֵּרִיסֵטֵרן אַנְגוּוִיוִזֵן שְׁטַעֲלֵלַע ,

צוּוְעֵלְךָ שְׁטֵינַע , דִּיא זָאָלֵט אֵיֵהֵר מִיֵּט־

פִּיֵּהֵרן, אֹונֵד אִיֵּן דַּעַד הַעֲרַכְעֵרֵדֵג אַב־

רַעַגֵן, וּוְאָ אֵיֵהֵר הֵיִיטַע אֵיֵכֵר־נֵאָכְטֵן

וּוְעֵרֵדֵט . (ד) אֵיֵנְדַּעֲסֵן רִיף יְהוֹשֻׁעַ

דַּעַן צוּוְעֵלְךָ לֵיִטֵּן צוּ , דִּיא עַר אוֹיִם דַּעַן

קִינְדֵרֵן יִשְׂרָאֵל כְּשְׁטַעֲלֵט הָאָטַע, אֵיִינְן

נַעֲמִלִיךְ אוֹיִם יַעֲרַם שְׁטֵאָמַע .

(ה) אֹונֵד שְׁפֵרְאָךְ צוּ אֵיֵהֵנְן : גַּעֲהַט

אִיֵּן

תָּלִינוּ בוֹ הַלֵּילָה : (ד) וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־שְׁנַיִם הָעֶשְׂרֵה אִישׁ

אֲשֶׁר הִכִּין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד מִשְׁבֵּט :

(ה) וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ

לפני

כאור

הַפַּעַל עֲמַד . אוֹ פִי הֵכֵן מוֹכְנִים וּמוּעֵדִים ,

כְּלוֹ' עֲמַדוֹ כֹּאֲשֶׁר הוֹכֵן לְהַס מִפִּי הַדִּיבּוֹר , כ"ט

עַד קֶצֶה הַיַּרְדֵּן בִּירְדֵּן תַּעֲמֹדוּ , וְכֵן הַעִיקֵר .

ד (א) וַיֹּאמֶר , לַדַּעַת רַד"ק וְהִי זֹאת

הַמַּעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר ה' הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָד גִּדְּלָךְ ,

וּפִי' וַיֹּאמֶר וּכְבֵר אָמַר : וְהִכֵּה אֶעֱפִי

שְׂמַאֲכֵי דוּגְמַתּוֹ בְּמִקְרָא מ"מ דוּחַק הוּא לֹוֹמֵר

אִיֵּן לָנוּ מִכּוֹס בְּלִמְתִּי אֶל דוּחַק כּוֹאֵת . אֶבֶל כֹּאֵן אִיֵּן טוֹרֵךְ לֹוֹה , כִּי כּוֹכֵל לֹוֹמֵר אֶהֱדַבְרִי כְּכַתְּבֵן ,

כ"ט גַּם הַאֲבֵרֵבֶנֶט . וְאֶשֶׁר אָמַר יְהוֹשֻׁעַ קָסוּ לָכֶם י"ב אִישׁ (לַעֲבִיל ג' י"ב) מִדַּעַתּוֹ אָמַר לַמַּעֲשֶׂה

יִקְיֹוּ גַל אֲבָנִים בַּתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן , כ"ט וְשֵׁתִים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים הֵקִים יְהוֹשֻׁעַ (לְקַטֵּן ט') וְהֵן אֶשֶׁר

לֹא זָוָה ה' , וְתַכְלִיתֵן לַמַּעֲשֶׂה דַּעַת כֵּל עֹזֵר כִּי פִה עֲשֵׂה ה' נִפְלְאוֹת לַעֲמֹו . וְכֹאֲשֶׁר זָוָה ה' לְקַחַת י"ב אִישׁ לְקַחַת יְהוֹשֻׁעַ אוֹתָם אֶהֱכִיֵן לַעֲמֹו , וְכֹכֵל זֹאת מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ לֹא סַר וְהֵקִים אֶת אֲבָנָיו .

וְטַעַם כֹּאֲשֶׁר תִּמּוּ כֵל הַגּוֹי לֹא כּוֹכּוֹ מִשׁ כ"ט הוֹנֵו כְּכּוֹלוֹ , וּמַאֲכֵלֵי דוּגְמַתּוֹ בְּמִקְרָא , וְהַעֲד

מֵה אֶנְאָמַר וַיִּמְהַרּוּ הָעַם וַיַּעֲבֹדוּ אַחֲרָיו תַּם כֵּל הַדַּבָּר אֶשֶׁר זָוָה ה' . וְכֵן גַּמְרִיִּין בְּסוּעָה (ל"ד

א')

ג ב א

זכיהנים
בי העם
רון עד
נשיא
המים
ותיו כל
המים
ד אחד
ר אשר
ל ים
נכרתו
דיו
נשיא
חרבה
ישראל
אשר
מו

פיר . בימי
דחוק מאוד
כך שמה
זה תחלה
וי ההולכים
זו הסהכים
שעמדו לא
גם עבדים
ה
רגליהם
הכן תואר

דוחיו
דם וקרו
חקו :